

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. F. B.,** zastoupený JUDr. Milošem Císařem, advokátem se sídlem Tovární 886/14, Znojmo, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně,** se sídlem Moravské náměstí 1/1, Brno, **za účasti osoby zúčastněné na řízení:** město Moravské Budějovice, se sídlem náměstí Míru 31, Moravské Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-87/728/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2017, čj. 29 A 149/2015-69,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Miloši Císařovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2015 Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Moravské Budějovice, nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby spočívající v evidenci *vlastníka* pozemků p. č. X, X a X a v evidenci *druhu* pozemku u pozemků p. č. X a X, k. ú. M. B., neboť se nejednalo o chybu v katastrálním operátu ve

smyslu § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Jako *vlastník* citovaných pozemků je správně evidováno město Moravské Budějovice, což má oporu v dokumentaci katastrálního úřadu. Katastrální úřad ve své dokumentaci naopak nenalezl žádnou listinu, která by svědčila o vlastnickém právu žalobcových rodičů; takovou listinu v řízení nepředložil ani žalobce. Také *druh* pozemků je evidován v souladu s listinami, které má katastrální úřad k dispozici.

[2] Proti rozhodnutí katastrálního úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu u krajského soudu, který ji výše uvedeným rozsudkem zamítl.

pokračování

II. Podstatný obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[5] Stěžovatel nejprve obsáhle zrekapituloval tvrzené skutečnosti a namítl, že krajský soud nepřihlédl k jeho žalobním námitkám a předloženým důkazům, jež prokazují oprávněnost jeho návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu. Krajský soud zejména nepřihlédl k námitce a důkazům uvedeným v bodě [12] žaloby, v němž stěžovatel konstatoval, že v 60. letech minulého století nemohla být kupní smlouva na dotčené pozemky zaevidována tak, jak je uvedeno v rozhodnutí katastrálního úřadu. Dne 1. 4. 1964 totiž nabyl účinnosti zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, který nepřipouští zaevidování kupní smlouvy v pozemkové knize. Krajský soud porušil stěžovatelovo právo na spravedlivý proces. Stěžovatel dále namítl podjatost soudců senátu 29A krajského soudu, protože tito soudci zamítli jeho žaloby ve věcech vedených u krajského soudu pod sp. zn. 29 A 75/2015 a 29 A 91/2015.

[6] Dne 22. 2. 2018 doplnil kasační stížnost zástupce stěžovatele, kterého mu NSS ustanovil. Uvedl, že ačkoliv stěžovatel opomněl v kasační stížnosti zmínit pozemek p. č. X, k. ú. M. B., kasační stížnost se týká také tohoto pozemku. Dále doplnil, že byl porušen § 4 odst. 1 písm. l) zákona o evidenci nemovitostí, podle kterého platilo, že orgány geodézie udržují evidenci nemovitostí v souladu se skutečným stavem. Evidence pozemků p. č. X, X, X, k. ú. M. B., přitom není v souladu se skutečným stavem. V době koupě uvedených pozemků na nich nebyla asfaltová vozovka a od začátku 60. let minulého století jsou užívány jako zemědělská půda. Vlastníkem citovaných pozemků není město Moravské Budějovice; stěžovatelovi rodiče užívali tyto pozemky jako oprávnění vlastníci až do své smrti. Správní orgány porušily § 4 odst. 2 zákona o evidenci nemovitostí, protože změna v evidenci nebyla provedena za součinnosti rodičů stěžovatele. Napadenými rozhodnutími byl porušen rovněž § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), účinný do 31. 12. 2013. Krajský soud se nezabýval námitkami a důkazy uvedenými v žalobě, které dokazují porušení zákazu svévole veřejné moci v roce 1987. Skutková podstata, z níž správní orgány vycházely, tak v uvedeném ohledu nemá oporu ve správním spise.

[7] Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[8] Žalovaný setrval na svém stanovisku a odkázal na své rozhodnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] NSS úvodem konstatuje, že zástupce stěžovatele doplnil kasační stížnost o argumentaci týkající se pozemků p. č. X a X, k. ú. M. B., které ovšem nejsou předmětem řízení. Návrh stěžovatele na opravu chyby v katastrálním operátu se týkal výhradně

pozemků p. č. X, X a X, k. ú. M. B., o kterých také rozhodovaly správní orgány. Ke skutečnostem, jež se týkají pozemků p. č. X a X, které byly uplatněny poprvé až v doplnění kasační stížnosti, NSS vzhledem k § 109 odst. 5 s. ř. s. nepřihlížel.

[11] V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že krajský soud nepřihlédl k jeho žalobním námitkám a předloženým důkazům. Lze připomenout, že není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují své závěry na podrobné oponentuře jednotlivě vznesených námitek, staví-li proti nim vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (srov. nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Právě tak tomu bylo v nyní projednávané věci (viz níže). K důkazním návrhům NSS konstatuje, že stěžovatel žádný důkazní prostředek k žalobě nepřipojil a ani na ústním jednání konaném u krajského soudu žádný nenavrhl; listiny, které jsou součástí správního spisu, pak (zpravidla) není třeba v řízení před správním soudem provádět k důkazu. V projednávané věci krajský soud zjevně z obsahu správního spisu vycházel (viz zejm. bod [32] napadeného rozsudku). NSS tedy kasační námitku neshledal důvodnou.

[12] Stěžovatel uváděl ve všech svých podáních před správními orgány a krajským soudem četné odkazy na rozličná právní ustanovení; jejich obsahu však zjevně neporozuměl a vykládá si je nesprávně, z čehož plyne jeho nespokojenost s posouzením věci správními orgány a krajským soudem. NSS přitom s názorem správních orgánů a krajského soudu plně souhlasí. Jejich náhled na věc, jak jej vysvětlily v napadených rozhodnutích, je logický, srozumitelný, vnitřně konzistentní a zcela v souladu se zákonem. NSS nezbývá, než jej zopakovat a v podrobnostech odkázat na napadený rozsudek krajského soudu.

[13] Účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu (§ 36 katastrálního zákona z roku 2013) je odstranění zjevných a nepochybných nesrovnalostí, které se týkají jednotlivých částí katastrálního operátu, případně rozporu evidence se sbírkou listin vedenou katastrálním úřadem. Provedením opravy chyby v katastrálním operátu se tedy zajišťuje pořádek ve veřejné evidenci, což znamená, že uvedené má pouze evidenční účinek. V žádném případě nejde o autoritativní rozhodování o právních vztazích k nemovitostem, popř. o vlastnostech pozemku.

[14] K názoru stěžovatele, že jako *vlastník* výše uvedených pozemků by měl být veden on (resp. jeho rodiče), nikoliv město Moravské Budějovice, NSS uvádí, že katastrální operát v tomto ohledu žádné chyby nevykazuje (naopak evidence je vnitřně souladná, viz zejm. str. 2 a 3 rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 25. 5. 2015). Kromě nepodložených tvrzení stěžovatele nic nesvědčí o tom, že jeho zesnulí rodiče dotčené pozemky někdy vlastnili. Stěžovatel se neustále dovolává kupních smluv na uvedené pozemky, které však příslušné správní orgány neevidují a ani sám stěžovatel je nedoložil. Ani skutečnost, že stěžovatel pozemky od roku 1987 do současnosti užívá, sama o sobě neznamená, že zápis v katastrálním operátu je chybný. Z tvrzení stěžovatele spíše vyplývá, že podstatou jeho požadavku ve skutečnosti není oprava chyby v katastrálním operátu, ale snaha domoci se vlastnictví dotčených pozemků. V takovém případě se ovšem stěžovatel musí obrátit na civilní soud, nikoliv na správní orgán, resp. soud ve správním soudnictví (srov. rozsudky NSS ze dne 13. 3. 2013, čj. 7 As 187/2012-31, ze dne 20. 6. 2018, čj. 4 As 106/2018-59).

[15] K požadavku stěžovatele na změnu *druhu* pozemků NSS konstatuje, že ani tato chyba katastrálního operátu nebyla zjištěna (viz zejm. str. 4 rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 25. 5. 2015). Druh pozemků je v katastrálním operátu zapsán v souladu s listinami, které eviduje katastrální úřad; stěžovatel nedoložil jakékoliv listiny, které by správnost evidence vyvracely. Především je však podstatné, že institut opravy chyby v katastrálním operátu v žádném případě neslouží jakékoliv osobě k tomu, aby se domohla odstranění rozporu evidence s faktickým stavem. Změna evidence druhu pozemku se do katastru zapisuje na základě ohlášení vlastníka nebo jiné oprávněné osoby [viz § 37 odst. 1 písm. d) katastrálního zákona]. V daném případě se vlastník pozemků (město Moravské Budějovice) dne 10. 4. 2015 jednoznačně vyjádřil, že požaduje, aby pozemky byly nadále vedeny jako ostatní komunikace. Je tedy zřejmé, že stěžovatelovu požadavku správní orgány nemohly vyhovět.

[16] NSS souhlasí také se způsobem, jakým se krajský soud vypořádal s námitkou podjatosti soudců a soudkyně rozhodujícího senátu 29A (podrobně viz str. 4 a 5 napadeného rozsudku). Předně byla námitka vznesená na jednání dne 17. 10. 2017 uplatněna opožděně. Nadto již NSS rozhodl o nepodjatosti soudce Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Zuzany Bystřické usneseními ze dne 11. 12. 2015, čj. Nao 315/2015-33, a ze dne 19. 10. 2016, čj. Nao 253/2016-59 (citovaná usnesení jsou stěžovateli známa, neboť mu byla doručena). NSS konstatoval, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z projednání věci jen z objektivních důvodů, nikoliv pro subjektivní přesvědčení stěžovatele o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí. Uvedené platí rovněž ve vztahu k soudci JUDr. Faisalu Husseinimu, Ph.D. NSS uzavírá, že námitka podjatosti rozhodujících soudců a soudkyně by nemohla být důvodná ani v případě, že by byla podána včas.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1, 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti úspěch neměl a žalovanému, který měl ve věci úspěch a měl by právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osobě zúčastněné na řízení NSS v řízení neuložil žádnou povinnost; rovněž neexistují důvody hodné zvláštního zřetele, aby jí náhrada nákladů řízení byla přiznána. Z těchto důvodů NSS rozhodl, že žádný z účastníků ani osoba zúčastněná na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

[19] Vzhledem k tomu, že NSS ustanovil stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti, přiznal NSS výrokem III. zástupci odměnu. Ta se skládá ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení včetně porady s klientem, doplnění kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve výši 3 100 Kč za každý úkon (§ 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. advokátního tarifu) a náhradu hotových výdajů za tyto dva

úkony v celkové výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 6 800 Kč; tuto částku je nutné dále zvýšit o 21% sazbu DPH, neboť zástupce je jejím plátcem. Odměna bude vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 6. prosince 2018

Ondřej Mrákota
předseda senátu